

РУСКИ НОВИНИ

Dr. I. B. Vlačić, rektor grkt. sjem. Zagreb 8. 8.

ЗА РУСИНОХ У КРАЉОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈИ

Најважњейши висти.

Немецко-еспански спор

и то баре описани настали тих данах прето, же авиоплани болшевицкеј еспанскеј влади бомбардовали немецку војну ладју „Дайчланд“, котра верши контролу на морју при Еспанији, да војојим Еспанцом ништо не дава нијаку помоћ. Штири бомби спадали на „Дайчланд“ и забиле 25 морнарох. На то такој други дзень друга немецка војна ладја „Адмирал Шер“ голанну и пол бомбардовала приморски еспански варош Алмерио (20.000 житељох), котри е у рукох большевицкох. 300 гранати виштрелени на Алмерио и воиа цалком ровналяла, ниц една хижа на остала цала, а забито коло 100 житељох. Так ше Немци нимсцеди. Слава Богу же ше на тим звершено, бо шницки ше бали, же од того настане права война. За тераш ше Немцка задовољела, але Еспанија остава и на даљей најбекша опасносц ва шветови мир.

Немецка и Италија

виступели зос лондонског одбору да лимитирано до Еспанскеј војни. Зробедн, иони то у звази зос бомбардованьом немецкеј ладја „Дайчланд“. При тим вивели, же не дожу даљей оспад у тим Одбору, котри помага и виступуе еспанских большевицкох, наместо да их умирюе.

40 милијарди динари

коштала Италија војна проци Абесинији. Баро драго, а ми ше виплаци талијаном Абесинија, то ведьке шитано. Новини пишу, же Италија нема лецеј пецкожи, да уложки до Абесинији, да ю умори, и да вихаснуе велъки ви, природни богатства. Талијане ше уж попукуку Немцом и Англијоц, же их приму до дружтва и да ведно дведи хасен, а Абесинији, же им кад англицки и немецки капит, инсти уложки свој пенџ. Ништо ше зос тим не понагля, бо доля Абесинији нице, но цалком лена.

Александер Архипенко

на цали швет славни ребар, по прави статуи (лицо) а камеца, древа, брондау, наворачел у маю 50 роки живота. Архипенко син нашого народу родлени у Києв. О його прекрасних ребарниох у Европи, Америке и Азији на писани уж велъки книжки. Тераш Архипенко профессор на универзитету у Америци. Вон ше и вишадн виступа як Русин-Українец, и так преслава наш народ.

Читайце „Руски Новини“!

Едносц — наша сила.

(Бешед, котру отримал о. Др. Киш пред кирбайом 21. мая у „Просвита“.)

Јак у животоу каждого поединого обнеча пет доброту: гадованя и напредованя, кад нет згоди, едносци, кад нет спаяк, хтору шницки у обнечу слушаю, ви ше повиную и з ви званьом каждый поеднари чини робн свою роботу, так исто, нет успаху и напредованя ни у, ницоу коедних дружтвох, а и народох, кад нет у њих теј глави, хтора стои високо над шницима, види канцото роботу и оценюе ки и дае треба, скрупуе з едней драги на другу, уж не догребн дружтва, хторому про глави питаю. И кад цостој едно друство дас ше шницки привнчуо теј едней глави — па чн то еден човек, жебо ше цостој зос некеј члениох — теде ше можеме очинько дошцечн, же тото друство, напредуе, же доно може, же воно може зробиц того по сие, тото по себе востанок. А одкуда му тога сила, моц? З його едносци!

Цозанато нам зос историји, як Филип краљ македонски повелед пред шмери својх, синых и казвал им да розламу свој прутох. А кад воно на мирни розламак спод, вон почал брац еден прут, за другим и шницки розламак. И на казал им да ни зос того прикладу уно, же док буду у алагоди ништо их не нацпаца, а през едносци шницки препадно. И же насправди едносци то верши, и званя услова потребни, да пре послание данка циль не лем вообще, але и при нас Руснацох, то ми шницки бара добре знаме — и не думам, же сам одкрил нову правду за котру ви ни не чули.

Проципио, и тварло, превивачени, же то шницки знаме. Але званько при таких барз поанатих, стварох, бузе, же лозже их тем баржей зрбуваю, до воно поанатни. Зато же понавнко ница не чкоти, а помогнуч може, будем цильбодни прегварни даскетцо, слова о едносци, яка потребна нам Руснацом, кад сиеме и надалеј жиц зос својм, окрепним, руским животом, доц амс и у рамнику славянскеј и шнлеј нам домовниа Краљовини Југославији.

Же нам потребна едносци, да можеме напредовац у нашим културним и просвигним жнцоу, шницки признаваме и о потреби едносци по будзем ирцој аци диторни. Я би сиед да ми ведно розпатриме, як би зме тоту едносци насправди и створели, бо мушнме привнати сами пред собу, же год хельо зме до герад о ви потреби бешедовали и писали, же зме ше до нация нице не зединали так як то наша просвигна работа од нас вимага.

А пре как причини?

Перша причина и чинькова тога, же нет добрей даски а тварло постанову у шницких людзох робнц по мож, да ше права просвигна и права култура ширн мецаз нашим Руским

народом. Вельо ест таких, по готови робнц за просвигу, але лем теде, кад ше так стане, ни воли сиу. За нѣх не главне, да ше просвигта ширн, але да воли буду ширнела просвигта, да воли буду тоци, цо шницко робн; а кад се воли шницко робн, кад ствар не здре так як воли сиу, теде не лем же ше охнбнмо просвигней работи, але ше нице и старно, да и тоци по робн на просвигти, ницого успаху не посланико. На кратне мож повесц: твардей сиу главн, и не сиу од својого ниц одступнц; шннц сиу да их будзе на верху. Але на тот спосаб лемно же лем не мож вложки ниц у едней работи. А аложки зос другина ше мушн, и же ше сие, теде мож. Не треба нам далеко приклад гледиц. У Керестуре ше бан герай краини аложела Читальня и Шпортске друство же ше буду едни проци других робнц, але буду ше старан и ведно виступнати, еднн других помагати. Швертане востали члени Р.Н.П.Д. як едина цала организација и маю право послати својого делегата, на собрание. — Кед ше сие, та и мице.

За шнма би требало да пойдн и шницки наша други валаки, па да ше шницки организацији учлени до „Просвигти“ и явнко зос но робн на просвигним плану. „Просвигта“ може мац својого вельо секцији и за канцоу организацију — уж према ви цило и работи — привнзе ше ви место. На тот спосаб би зме по шннц ше борели и шнма себе ив „ослаб“Ковачи.“ (Даљей будзе)

Руским учителъом-ком; священником - капеланом.

Од 1. септембра того року иочна виходнц илустровани часописе ва мали руски дзеци по возможности па 18 боки. Предплата ав 10 мешаци (прејд ферийох не будзе виходнц) вишше 10 дни. Виходнц будзе у мешацу рав. Едно число будзе коштал 1 динар.

Управа „Просвигти“, Вас модли, да пошлале цо скорей одлти: Кельо сие примирники годни розпредац у нашеј класи, школи, валаке?

Напомяннме, же нука, у каждем числу буду писльочки ав декламацији, мали дзеницки представи, по една писня у нотох, пошта зос читачамп и т. д., так же тот часописе годен похаснорав кажди учитель-учителъка и як приручнму кнѣжку.

На Вас стои, чи зме ведно годни подпольнц вельки и мож повесц еден од најважњейших недостаткох нашего просвигного змагана.

Хто ма дајки материал цо би ше могел похаснорав ва тоту циль нај им пошле.

Так исто Управа модли шницких писателъох, же би участвовали у теј работи.

У писмох назначнц: „За дзеницки часописе“.

За Управу „Просвигти“
КОВАЧ МИХАЙЛО,
секретар.

ИДЗ ОДОМНЕ САТАНО!

Приклониме даскельо слова зос послання Папи Пия XI, яке вон управел католиком у Немецкей. Читаельом добре плавато, же у Немецкей держава жада напровадити потаньску виру к престо бая преганя католикох к ирших протестантох.

„У ваших крайох“, пише ся. Отец, „вше ще баржей шира глася, котри навода людзох да виступю зос Церкви. Мецаи першима гласами ест иелі таки, котри зос своїм урядовим положен.ом сцу направиц вражине, же виступане зос Церкви Христовей то велике свидочтво вирности ту держави. Таки зюде на вшелийки тайар к аниа способи астрашю ирших католикох, католицких урядових проция кандоги правд и пропая людского достоинства, лем да виступя зос Церкви. Вони им зато обещю вшелийки господарскя помощь.“

„Нашо отцовске полне сочунствя и наша пайгерденыйша любовь зос тима и при тих, котри зос таку вену муша выкуплювац ахриосц Христу Господу и Його святей Церкви. Але од хвалі, кед ше робн о остатней и пайважнейшей ствари нашего живота: обстанку або препа сця, теди шипки вирни най маю пред своїма очми лем вшу драгу свашени, а то драга героийскей мелелосця.“

„Кед придае ту Вам искуситель, котри Вас патваря да по прикладу Юди охабице Христа и Його святу Церкву, теди му шмело одвитуйце, зос словами Христа Спасителя: *Идз одомне, сатано, бо так стої написано: Богу единому будзеш ше каанц, и Ягому единому миш служити.* А Церкви зои так гуроче: Ти моя Моти од перних зриск лдей младосци, ти моя потіха з живоче, моя заступниця з години шмерци — най ли скорей язык прихити, кед би я пре жеанскн нагварки або ерожи видел, свобо обещаня на св. Хрестеню.**

А тям, котри аумаю, же у шерцу можу зачуван ахриосц ту Христу Спасителю и кед з вонка виступя зос Церкви, таки най наметаю на слова Його: „Хто ше мне одрекне пред людьми того ше и я одрекнем пред моім Отцом, котри е на небе.“

Пред свадзбу.

Дзе так бекви, Янку, — скрчал бачи Михал церковни одборник на летни Яки, котри по шипре покаглял.

— До варошу бачи. Ша вшце, як пред свадзбу, треба ишеліячани — одповед Янко задумани. Тельо вдатко, брива, аж даглава пукне.

— А по то пред аичавьом погребно? Висповідай ти ше кранива, арим Боже цело и порихтай свою душу на драгу нового живота, та маш шипки цо ци треба до тайни супружества!

— Ша я знам то, бачи! На то ише ест кеди. Але треба гудацох порихтац, и шванку забиц, а вина, паленки поручки, а и нови имати треба куляц. А ту ані пенєжкн лемож покичац.

— Але нашо ци, Янку, гудацох, пацо вшце, паленки и шванко, кед ши тако худобни. Озда ти не видзел, як ше повивчал пай найшир зос дзвину нашого учителя? Цицо през ависковаля, през гудацох, аж мило було.

— Та цо силстаце, — умилшала ше и бачинова анда Ката. Кед ше напове жениа та о тым віхто ані не зна, а кед ше нараст жєні, треба цали валал да зна, за себе потаньку и канку ше. Та яка мк то свадзба през гудацох!..

— Але розаумай себе Като, же уж предиди тоти добри часи, кед мож було цали валал до слави хижки ачранц и пикасци. А

„Русия — не держава, але цемніца.“

— так гварел французкн комунист Виктор Серж, цо ше недавно врацел з Русії. Були и пред шя вшеліякн коммунисти, як на пр. Андре Жид, Селен, Ролан Дюрджелес, Пале Истрати. Смит и други, котри ше разочаровалз у коммуниязму и каю ше малюючи тоту руїну, котру направили коммунисти зос своїм панованьом.

Проди тих шипких браня ше большевники зос тим, же — реку — шипки тоти буши коммунисти: „бара на кратко були у Русії и зато не засцигли добре препатриц успяхи коммунистичней архитектуры и култури“. Ищєресне, як ше ажкуча большевники тєраа по видрукования кийкки старого коммуниста Виктора Сержа, котри налних 20 рокн бул у Русії. Вон наинсал цалу историю большевизму за тоти 20 рокн. Наведземе зацо з того ошкє больденї, котра в цемніца а не держава, як ю Серж воли.

„У тим драю робитїкох“ (як то обично хвали большевизи) дзєви дашатини робитїкох добиваю таку мазерну плату, же муша у кужди жиц. А кед робитїк не може патриц, як його дзєци гладю, вон краде. Крадио там скоро шипки, хтотид лем може. Ширка великих писателюх Дикенса и Джєк Лондона на мали би сили, да ошину *нужду и страшии положай жениа и ише лєкшу трагедию по-днєвелєй младєжи. Вєкшана землєдїлцох жиє не лем з велькой нужди, але и з горшшай положєнє як було за време царскей панцини.* Землєдїлци жию як витня влзї, бо им не шльбидко охабиц свой валал, кед не сцу да приду до цемїци, або да буду виплани до Сибиру, на Соловки. Серж тєрдаи, же у Русії 90% жителюх жиє у страшней пужди, лем комисаром и другим большевизким папом добре. Кирвала жандармерия „Чека“ е напном животи и шмерци бидних землєдїлцох. На своїх тайних складкох виркнупє „Чека“ долю бильтєвизких граждацох; едїих на шмерц асудавє, других на Соловки або до цемїци, одрива родинох од дзєцох, мужоц од жениах, ро-

маю коло обисца стац лебо ше круциц, жєнка их лєпше ані не волєц. Место да потрошкн пенєжкн на вино и палєнку, лєпше куляц худобному чловєкови целїчку, да себе з цєй праву вихова.

— Бачко! А дзе же ше дзєвкя вєцє викаже, кед на на свадзби? Я знам же кед свадзба та сядзба! — одрубала анда Ката.

— По твоей бабовскей глави, то так, але по моім хлопским розумє, то ивняк вомахал бачи Михал зос своєю главоу. — Кед ше довєка сце укаковац, мамє на то читальнї, представя, забани, та най ше на єїх уклазє кельо сце. А свадзба то свята тайна, да Бог благослови младу пару.

Заганьбєла ше анда Ката и уцагла до хижки. А Янко гварі: А може би то бачи на сиравди так зробид, як ви ма радзине. Гудацох не повозам, палєнкн и вина не куляю. Место того курям себе маньку, а моєй дєвочкн палєвр бо то так бара питала. А дєбомє, и персєцєй мушнх купиц.

— Ані так ви добре, гварі бачи Михал. Место да себе обєспити о шипи жадовску рєнду, ти обляч красну папу вишьявану кошулю а бїлє и твоей млада най не виша на себе койдєвкє видумивзани облячєва за драги пенєжк. У народанх шипкнзаних шмєтох и пантїчкнх облячєнє, а под красним вєцнєм будзє випатрац лєод крадїца; а у тим шлєврє лєод да в шмерц. А ти швомкул и персєцєй. Розумиш ше ти до злата?

— А ошкєда да ше розумиш? Нігда сом то не куривал.

быва домашнї огнєск...“ Серж одкрива у своєй кийккн и того, же большевизки родьове правя шлучни глад, лєм на витамоня ахривадєннх жителюх, як на пр. Украинцох.

Тєрдаи и того, же живот там лєто кє-подношнмк, бо вєт бара вєльо шпанюкох. На коцду Серж у своєй кийккн поволує робитїкох до борби зос большевизмом.

Ховац дзєци не лєгко!

Поптонуло друтих.

Кажди, хто виховує дзєци муши не останац за того, да го дзєци шиптєю и не лєм його, аля и другиц: вихователюх, учительоц, панюкох и вєобше старшнх. Тото треба учин дзєци — але не зос словами, але з прикладом у власним живоче. Перше од шипкого муши родитєля, цо пайкєшє, жию у швагож. Бо там, дє не вони мєдєи собу пєдєа, влєдєи себе лєаю, и дадєс и бїю — там най ше не шводзїцаю, же их дзєцї буду шиптованц и слухац.

Родитєлє и старши муша на каждим крочаю запановац нац собу, да даю лєм добри приклад и да себе обудує пошєванє з дзєцкн.

Кед дарая дахто видєа даяни руска дзєцку — муши викольнїц. Бо кед ше то не стане, вєц нам дзєцко не будзє верид и не будзє слухац того, цо му повємє. Да можємє шипко, цо обещамє або грожїмє, викольнїц — мушиме наредок роздумиц, чє аме тото цо обещамє годни викольнїц, або чи кару зос ко-тру ше му грожїмє, дзєцко годно повєсєа. Бо треба памєтац, же кара або обещанкя дачого доброго, муши дзєцку аисц на добрє. Кед ше прєшлєдчимє, же нашо розкази добри, вєц мамє право и алужносц питан, да их дзєцко викольнїц.

Страх.

Вєлєбораз родитєлєвє страши дзєци, да их або умира, або дацо вєльєе пошєцино. Бєт вшєлийки способи страшиєня Страна з шудзїма людами (цигєн, коминьєр, лєктор, лїдє), або их одведє до цємєєй хижки, коморки и т. д. Таке ше дзєцко бої сємо останац у хижкн.

На треба дзєцкн страшиц, бо вони вєд

— То сом себе дузал — ошкнхнул ше бачи Михал. Пале, Янку, повєм ци цошкєль нємє. На кунуц персєцєй. Ми мамє церковни персєцєй. Шипкєм мєчлєтом при аичаванє будзємє их покичовац.

— Як? Персєцєй? Я то неврозумиш — чудовал ше Янко.

— Бо мє так. Слухай. Я то уж нє раз видєл нє цанє млада кунуц персєцєй до внчєчєя. Поїду до Жидя и куля за драги пенєжк персєцєй, бо дзємє кед златнє. Зашлєца и 300 диньари, бо алатнє! А кед там волю обїчнє жєлєзє, а з верху подлєцєнє, да ше бїлци. Понюга их тивємє, два, а персєцєй понаривєл нє жєлєзє. А хто ци од землєдїлцох и поши персєцєй на рунох? Агєй же ніхто? А шипкн воши кушєли персєцєй до внчєчєя, аля полар-пєлєц, та ше их ганьбє понєци. А хто ше з тєц пенєжком обєлєцєл? И так ми ше одборнїца нєрадєвал и купєли правнє алатан персєцєй за аичавє до цєркви. И будзємє их покичовац на аичавє. Положиш кушєцє, пє и тебе дєжпчїмє. А по аичавєю их аратнє до цєркви. Кожу ци и потрібно тнх персєцєцох до му руку гладєц при його канждоднєвнєй тєжкєй работн.

— Ша вєц я нємам вєрєцє иєц до вєрє-шу. — поцєнєл ше Янко.

— Дєбомє же я — гварі бачи Михал. Чкєод пенєжкн виручєц. Лєпше зробити, кед себе за тєти пенєжкн купиш дєцє добре за тєойо нє-вє обєсєдє. Нєшкє часєи чєнєкн, та треба розум-но патриц на живот.

Прєдложєл К.



АНТИАЛКОГОЛНУ БОРЕУ водим у Галичини друштво „Відродження“, котре в надалю 23. мая направело велике торжество во чести кардинала Силвестра Сембратовича котри у прешлим стоїтило як наш львовскі мітрополит почав борбу проція пиянства у нашам народзе и мал красни уснихи. Теди цали валахи прилагали, же не буду нац алкокоголих пачобох. А пиянство було у Галичини пред сто роками барз розширене.

ЧЕХ, ПРОФЕСОР побил у Ужгороду ученику 3 класи гимназиі Іву Косей прето, же вона напоминала своєю пайтаньки, да адравкно своїм професором по руски, а не по чеськи. Таки то тоти „славянски браца“.

КАРДИНАЛ У ЧИКАГУ (Америка) Мунделайо у єдиной беседе оштро осудавел Гитлера, пре його борбу з католическою церкву. Тота беседа Гитлера барз удобла и воєннича од Ватикану, да осудави тог виступ чикагского кардинала. Гитлерова борба зос церкву у Намещей барз чкодан, бо є непотребна и нерозумна.

АНГЛИЯ ше еще не очутела од славної корунації крала Юрия VI. и його жєни Єлисавети. Шикки през розлики признаваю, же Велька Британія у особи нового крала, достала владара, котри буде достойно управляти по традиційох своїх отцех. Англия є стара и культурна держава, у котрей и найгорший человек поштує пачоца, а краль, то найкрасни и пачеший человек, приклад за шикких. Каждому гражданину на його думку шлебно пиянствования и робити цо сие, але кральови тог „не пачира“. Краль муни стає понад шиккими.

Поштоляне традиції и владара у анлийцех мушело охадити вражине на цудах госнох, цо були на святлим торжеству корунования. Признаваю шикки и тог, же краль Юрий VI то владар, котри не будзе сановац ані себе, ані других у стварях, дає ше будзе робити за добро держави. Доказом того су перши днї його правования. Гоч любк свойого браца Едварда, хвак не допуссел, да дахто з кральовскеї фамилии присуствує при вивытаню Едварда зос паню Скимсоп. Кед давди високи урядици достали поволанє на тог вивычанє, виявел краль, же воин тог поволанє не муша приязи, як и ніхто з кральовскеї фамилии, бо то приватна ствар, а не викчає.

В ш е л і я ч и н а

З ЮГАСА ВЛАДИКА. У Риме при св. Отцїни почав ше процес першого канадского владика И. В. Грандїна, да ше преглаши святым. Родзел ше воєн 1829. р. Буд югасом, чувар овци. Вед почул у себе поволанє за священика и р. 1853, ступел до манастира. Потим пошол до Канади и постал мисионар. Зос свою роботу, побожносту, загодносту, здобул таке велике поштовање од людях, же 1857. р. постал владика. Року 1871. постал владика у провинциі Альберга, дає робел ревно аж до шмерци. Своєю владичеством культурно барз високо подвизнул, закладал школи и сам наврщав поганьскї индийскї племена на Христову веру. Ище за живота го волали „святи северного Западу“.

ДО ЧОГО ДОВОДИСИ СКУПОСЦ? У Паризу чувар єдиного дому заа знаи полиций, же ше 84-рочий оперни шиквак Р. Гран замикнул у своєй худобней хижки и уж длушии час не виходил. Полиция вицажєла дзвери и нашла го мертвого. Под гантрами нашли 300.000 франси. Шиквак бул познати як велики скунар, жаловал и тог, цо пов и кармел ше воєн тим цо остало у кухий. Умар од гладу, гоч могол комотно жиц до глибокеї старосци. Ето до чого доводи сикупосц.

НЕ ПОДЛО. У Шведней не може ніхто нишак достац у жарми пачєнки, док не укаже квіт, же вкляцел свою порцїку. Иниак не даю пич. — „ХТО СОБЛАЗНІ“ єдиго од тих малих...“ Кирвави большевичи диктатор Сталин видал „посланиє“ гу ласком од 8 до 12 рокох („шиширем“) у котрим особено наглашує, же да ше ласци чуваю вирк и церкви. „Лєм бесбожїиє правдиє революционер и правк большевик“ научує Сталин. То ми знаме, але Христос гварел: „Хто соблазни єдиго од тих малых, лєпше да ше ані не родзел“. Та чи може под таким владаром людзом бує добре?

— **МЕНА КРАЛИ** и Кральци достади шикки дзєци, котри ше у Лондону народзєли на даєнь корунования анлийского крала. — **НЕ ЛСМ КРАСНА**, але чесна и роботна муни буд дзєвкя, котру кажди рок у белгийским глашним варошу Брислу вибераю за „кральцу при“. Того року вибрали дзєвкю єдиной худобней жєни Изабєлу Мєл и вона достади цєлю дарунк и од самого Крала. — **ШАЛЕНСТВО БОЛЬШЕВИКОХ** указало ше у Еспаниї мєдзи вицим и у тим, же воин у варошу Естрамадуря увєдла 14-дньову жєнїтбу. По двох тижньох жєвота вєдїю може ше пара розєсти. Так робити жєвотинї, а не людєм. — **ТРИРАЗ ВЕЦЕЇ** коровча як жита рошиє тєрац на польох Украини, инше большев. повнїка „Социалстическое Земледєлие“. Так большевичї вигадовали.



ЗАДАВЕЛИ ШЕ У ДУЧАКУ. У Вичици на Дунаю пошол у малим чамцу 11 особи, гу вєлькеї путичкєї ладї „Войвода Мишич“ да шєдїю на цю. Ладя вєдєрєл з вєлькє силу до чампа и виврєцєл го. Штири особи ше у Дунаю задавєли. Пишу новики, же за тог нещєсцє вивовати командант „Войводи Мишича“.

САМОУБОЙСТВА. Кажди дзєнь полни днєвни жовинки, особено београдски, вєльких рипсєх сампубойствєх. Кажди дзєнь их єст у держави по десєтьох: У Н. Саду ривєли ше под гаїзабєл двєїо младих людєх и колєса им одрєзали глави, а не зна ше прєсє то зробєли. При Загребу нашли на лодю заштрєлєну дзєвкю и лєсїял, лєсїял заштрєлєл найверєє ю а вєц себе. То насладки злого жєвота, варошкєї пагубєносци, жєвота без Бога. Бо хто Бога вери и на нїго надїю у жєвотє покляца, нїсєл му ані на розум не придє, да сам себе жєвот скрїяци.

ИНДУСТРИЙСКИ РОЩІНИ, котри потребни за фабрики як гаучук, памук и слични думє савакци на вєлькє фабрика „Бата“ у Южнєї Сербїї коло Струмици. За тог цїлє уж купєно 6.000. тєлти жєми. Кед будзємє тог рошцїни мац домє и не будзємє их куповати у цудних далєких крайох, будзє и фабрична роба котра ше з нїх виробити у нас туши.

КАЛДЕРМА ОД БЕТОНУ Београд Нови Сад будє готова уж тєї євєнї. То будє перша бетонска калдєрма у нашєї держави. Вона поїдє далєї од Н. Саду до Суботїци.

ДА ПРИДУ ДО МЕСА видумали цїгана у валацє Лукашц у Боснєї таки способ. Лапал на пачи крав и зос жємїниак дрого раведи им гарла. Крєна за дзєнь дзє мушєлє угинуц. Цїгана вєц угинуту краву викопали зос жєми и зос нї месам ше гостєлє. Раз стєли вєду краву викопал зос жєми да ю вєтеринар ицє раз прєвєтрї, але у долинї краву не вишан, тиж не нашли ані тєлє други крав и скорєї загинули. Ствар ше одкрїла бо єдєн пастир домерковал як цїгакє на пачику з єдну краву ше моцєвала и вона о дал днї загинула. Кєд цїганах поапади, вєни призвали же на якє способ чєкєдєли жємєдєлєном.

ЕЛЕКТРИЧНИ СИНАЛИ и скрєтнїци запровади и наша держава на жєлєзничних станицєх мєсто дєтєршишкєх котри ше мушєли з руку намєстєц и прєз воєн ошцїни. Тєрац тог шикки будє робити електрїка.

ПРЕДАЛ ШЛЄПОГО СИНА оцєц Павл Петровиц з валацє Копривнїци зїганом за пачєлєшкю. До чого водєм жємєлє за алкокоголи!

Пошта Р. Новинах

Долїсолатєлє в Дурдьєва. Послєне друкуємє. Пишє лєм далєї, барз є добре, але янє и своєю мєно.

У кратким часу думамє повєкши ац нашє новини на 6 боки. При тєї вєгодї сцєли бєжємє повнїи и полєтнїц дєним баржєї задоволимє наших читатєлєх. Зєго модїлємє шикких, да наш явч, як су задовољни з нашима новинами, цо им ше найбаржєї пачи, а цо не, цо би трєвало у новїнох новє увєстї, а цо можєбуц охадити и о чїм найвєцєї писат. Шикки добри и розумни жадани наших читатєлєх буду по возможности сповєсти.

Плацєл предплату: Михайло Брєдєл Загреб 60 Дн. и на Друкарню даровал 40 Дн. — Дєкуємє!

НОВИ „ВОЗНИ РЕД“ од 22. мая 1937. р.

ли наших издательствах.			
Кула	—	Б. Паланка	
(одх.)	—	(приходни)	
6:10	—	8:02	
16:50	—	18:52	
Б. Паланка — Кула			
(одходни)	—	(приходни)	
3:02	—	5:33	
12:22	—	14:03	
Београд—Пазова Винковци Загреб			
(одходни)	—	одх.	—
7:01	—	8:01	— 11:23 — 19:40
9:25	—	10:05	— 12:07 — 16:50
12:28	—	13:29	— 16:43 (дєм до Брєда)
Брєг			
14:25	—	15:05	— 17:17 — 21:50
18:44	—	19:47	— 23:43 — 7:35
23:10	—	23:50	— 1:56 — 6:30
23:31	—	0:28	— 3:54 — 11:35
(дєм од Винковцєх) 18:30 (до Новоскєї)			
Загреб—Винковци—Пазова—Београд			
Брєг	—	8	— 12:55 — 14:44 — 15:22
	—	8:20	— 15:37 — 18:51 — 19:45
	—	13	— 18 — 19:52 — 20:30
Брєг			
18:45	—	1:55	— 5:24 — 6:25
	—	23:45	— 6:42 — 9:40 — 10:41
Брєг			
23:10	—	3:56	— 6:02 — 6:40
(од Винковцєх) 1:242 — 15:51 — 16:43			

ТРАВА ше будє предлажац на надалєно в. ицє поволацїю на правим боку бєгєлєю од шуми по „буджанькє мєст“.